

Ændringsforslag Nr. 16, af Udvalget, slaar fast, at hvad Tilsynsmyndigheden bliver vidende om gennem Tilsynsvirksomheden, ikke maa meddeles til andre end de med Tilsynet betroede.

Ved Ændringsforslag Nr. 24, stillet af et Flertal, subsidiært tiltraadt af Udvalgets øvrige Medlemmer, indskrænkes for de i § 24 omhandlede Personer og Institutioner Pligten til i det af Finansministeren bestemte Omfang at meddele Skattemyndighederne begærede Oplysninger om Køb og Salg af Værdipapirer til kun at gælde for Skatteaarene 1916—17 og 1917—18. Udvalget finder nemlig, at for saa vidt det — naar Skattelovene skal revideres — efter de til den Tid indvundne Erfaringer maa anses for rigtigst, at Skattemyndighederne vedblivende beholder Retten til at afkræve de nævnte vedkommende saadanne Oplysninger, saa bør en saadan Ret hjemles — ikke i Loven om Beskatning af Omsætning med Værdipapirer, men i den kommende nye Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten, hvor den har sin rette Plads.

De øvrige af Udvalget stillede Ændringsforslag, der enten er af mindre Betydning eller blot rent redaktionelle, vil blive motiveret under Forhandlingerne i Tinget.

Et *Mindretal* (Døcker, Knuth, Holger Petersen, Poul Rasmusen, Richelieu og Tvede) deler ganske Flertallets Ønske om at skaffe Statskassen en forøget Indtægt gennem en Børsskat, men nærer nogen Frygt for, at dette Formaal ikke naas i saa høj en Grad som ønskeligt, fordi enkelte af Lovforslagets Bestemmelser vil kunne faa en hemmende Virkning.

I saa Henseende maa særlig fremhæves Forhøjelsen af Afgiften fra $1\frac{1}{2}$ pro mille (som af Ministeren oprindeligt foreslaaet) til 2 pro mille. Mindretallet formener, at Staten havde faaet større Indtægt gennem den lavere Afgift end gennem den højere, fordi denne vil udelukke Omsætningen med smaa Avancer, navnlig ogsaa den Omsætning, hvor Mellemanden køber for egen Regning for

at sælge siden, maaske endnu samme Dag, f. Eks. ved Interventionskøb. Det vil uden Tvivl være i Statskassens Interesse i disse Tilfælde at opkræve en lavere Afgift, og Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag under Nr. 3. — Med Hensyn til Kontrollen kan Mindretallet ikke indse Nødvendigheden af en særlig Kontrol — lige saa lidt her som overfor Stempelpligt med Hensyn til Veksler; men skal særlig Kontrol udøves, bliver den at foretrække, som udøves af Embedsmænd under Ansvar og Tavshedspligt. Det maa i øvrigt paaskønnes, at Ændringsforslag Nr. 11 aabner Adgang til at foretage Kontrollen i Forretningslokaler, hvilket Mindretallet ønsker, at Administrationen vil gøre til Regel, da det vil lette baade den kontrollerende og den kontrolerede, men da Mindretallet vil foretrække at faa fastslaaet i Loven, at Tilsynet skal ske i Forretningslokalerne, stilles Underændringsforslaget under Nr. 12. — Reglerne i Lovforslagets § 24 hører ikke hjemme i en Stempellov, men i den almindelige Skatte-lovgivning. Skal en saadan Regel føres ud i Livet, bør man dog give lignende Regler, som gælder i andre Tilfælde, og det er derfor, Mindretallet stiller Ændringsforslag under Nr. 23, subsidiært Nr. 24. Det er med stor Betænkelighed, at Mindretallet gaar med til nu at forhøje Emissionsstemplet for Aktier, særlig i en Tid, hvor Staten burde støtte Erhvervslivets Trivsel og Udvikling.

Udvalget har udbedt sig forskellige Oplysninger af Finansministeren, bl. a. om Forstaaelsen af Udtrykket i § 1 „lignende offentlige Værdipapirer“. Ministerens Svar findes i et Bilag til Betænkningen.